

Ο πρόεδρος του Τμήματος Εξωτερικών Εκκλησιαστικών Σχέσεων τέλεσε τη Θεία Λειτουργία και απένειμε πατριαρχικές τιμητικές διακρίσεις σε συνεργάτες του Τμήματος

Την Ε΄ Κυριακή μετά την Πεντηκοστή, στις 25 Ιουλίου 2021, ο πρόεδρος του Τμήματος Εξωτερικών Εκκλησιαστικών Σχέσεων (ΤΕΕΣ) του Πατριαρχείου Μόσχας μητροπολίτης Βολοκολάμσκ Ιλαρίωνας τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στον ιερό ναό της Παναγίας Πάντων των Θλιβομένων η Χαρά στην οδό Μπολσάγια Ορντίγκα Μόσχας, πλαισιούμενος από κληρικούς του ναού.

Μετά το πέρας της Θείας Συνάξεως, εκ μέρους των κληρικών και των ενοριτών του ναού ο ηγούμενος Φιλάρετος Ταμπόφσκι ευχήθηκε στον μητροπολίτη Ιλαρίωνα για τα γενέθλιά του, τα οποία εόρτασε την παραμονή.

Αντιφωνώντας ο ιεράρχης μεταξύ άλλων ανέφερε:

«Πολύ συχνά, καθώς οι άνθρωποι ακούν ή διαβάζουν για το έργο των συνεργατών του Τμήματος δεν έχουν πλήρη επίγνωση εκείνης της αποστολής και ευθύνης, την οποία επωμίζονται όσοι εργάζονται σε αυτό το συνοδικό ίδρυμα. Άλλωστε το Τμήμα Εξωτερικών Εκκλησιαστικών Σχέσεων είναι ένας συνοδικός οργανισμός, ο οποίος καλείται, όπως λέγω συχνά, να περιφρουρεί τα ιερά όρια της καθ' ημάς Εκκλησίας.

Τι σημαίνει αυτό; Ίσως δεν αντιλαμβάνονται όλοι πλήρως γιατί αυτά τα όρια χρήζουν προστασίας. Το γεγονός είναι ότι εάν η Εκκλησία μας στη Ρωσία δεν απειλείται από τίποτε με την έννοια των εξωτερικών επιθέσεων, η Εκκλησία μας στην Ουκρανία και σε άλλες χώρες απειλείται από εξωτερικές δυνάμεις, οι οποίες επιθυμούν να αποδυναμώσουν την Εκκλησία, διαμελίζοντας αυτήν σε επί μέρους Εκκλησίες, να διαλύσουν την ιστορική ενότητα, που διαμορφώθηκε μεταξύ των τμημάτων της Ρωσικής Ορθόδοξου Εκκλησίας. Ένεκεν αυτού ο Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως δημιούργησε το σχίσμα στην Ορθοδοξία. Και εάν παλαιότερα το σχίσμα υφίστατο μόνον στην Ουκρανία, αυτή τη στιγμή υφίσταται και σε άλλες χώρες. Το σχίσμα βαθαίνει καθώς ο Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως επιτυγχάνει τους σκοπούς του.

Βεβαίως, δεν είναι μόνον το Τμήμα Εξωτερικών Εκκλησιαστικών Σχέσεων, που περιφρουρεί τα εξωτερικά όρια της καθ' ημάς Εκκλησίας. Σύμπασα η Εκκλησία τα περιφρουρεί. Με ερωτούν συχνά όταν ταξιδεύω στο εξωτερικό, γιατί δεν θέλουμε να παραχωρήσουμε το αυτοκέφαλο στην Ουκρανική Εκκλησία; Άλλωστε η Ουκρανική Εκκλησία είναι αυτοτελής, μεγάλη, ενώ η Ουκρανία είναι ανεξάρτητο κράτος. Κακό είναι η Ουκρανική Εκκλησία να γίνει αυτοκέφαλη;

Τίποτε το κακό δεν υπάρχει εδώ. Όπως και τίποτε κακό δεν υπάρχει στο ότι η Ρωσική Ορθόδοξη Εκκλησία είναι αυτοκέφαλη, παρόλο που κάποτε αποτελούσε μέρος του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως. Αλλά το αυτοκέφαλο, δηλαδή η πλήρης αυτοτέλεια, είναι κάτι, που πρέπει να πηγάζει από τη βούληση του λαού της Εκκλησίας. Δεν παρατηρούμε όμως κάτι παρόμοιο στην Ουκρανία. Βλέπουμε μόνον ότι οι σχισματικοί και οι τυχοδιώκτες επωφελούνται του θέματος του αυτοκεφάλου, προκειμένου να δημιουργηθεί ακόμη μεγαλύτερη ρήξη μεταξύ της Ρωσίας και της Ουκρανίας στο πολιτικό, αλλά ταυτόχρονα και στο εκκλησιαστικό πεδίο.

Ο λαός της Εκκλησίας στο πλήρωμά του, ο ευαγής κλήρος και η ιεραρχία της Ουκρανικής Ορθόδοξου Εκκλησίας δεν θέλουν να χωρίσουν από τη Ρωσική Ορθόδοξη Εκκλησία. Τούτο διατυπώθηκε ξεκάθαρα, δημόσια και επανειλημμένως από την Ουκρανική Ορθόδοξη Εκκλησία, συμπεριλαμβανομένου και στην προ ενός έτους και πλέον διεξαχθείσα διάσκεψη επισκόπων. Παρόλο που η Ουκρανική Ορθόδοξη Εκκλησία δέχεται τεράστια πίεση πολιτικών και εξωτερικών δυνάμεων, διατηρεί την ενότητά της και πάση θυσία επιθυμεί να τη διατηρήσει και στο εφεξής.

Υπό αυτή την κατάσταση πρέπει ή δεν πρέπει να συζητάμε για το αυτοκέφαλο, το οποίο κανείς δεν μας ζητεί και κανείς δεν επιθυμεί στην Ουκρανία, εκτός, όπως προανέφερα, των σχισματικών και

τυχοδιωκτών; Βεβαίως και όχι. Επομένως, θα υπερασπιζόμαστε την ενότητά μας, η οποία ανάγεται στην εποχή προ χιλίων και πλέον ετών, όταν ο Άγιος Ισαπόστολος Πρίγκιπας Βλαδίμηρος βάπτισε τη Γη των Ρως, και όχι κάπου στον Βόλγα, στην Οκά, ή στον Ιρτίς, αλλά στον Δνείπερο, εκεί ακριβώς, όπου είναι η κοιτίδα του ρωσικού χριστιανισμού και από όπου μεταλαμπαδεύθηκε σε όλη τη μεγάλη Γη των Ρως.

Σύμπασα η Εκκλησία υπερασπίζεται την εκκλησιαστική ενότητα, ενώ το Τμήμα Εξωτερικών Εκκλησιαστικών Σχέσεων καλείται να βοηθήσει τον Πατριάρχη και την Ιερά Σύνοδο να ενισχύουν τα εξωτερικά μας όρια, προκειμένου να αποκρούσουμε κάθε επιβουλή και να εξηγήσουμε στον εξωτερικό κόσμο, γιατί η εσωτερική μας εκκλησιαστική ενότητα είναι τόσο σπουδαία.

Είμαστε έτοιμοι να προβούμε σε διάλογο με κάθε άνθρωπο καλής θελήσεως ανεξαρτήτως του θρησκευτικού δόγματός του. Επικοινωνούμε και με τους ρωμαιοκαθολικούς, και με τους προτεστάντες, και με τους μουσουλμάνους, και με τους ιουδαίους, και με τους ανθρώπους που είναι μακράν της θρησκείας, τους μη θρήσκους, για να τους εξηγήσουμε σε τι συνίσταται η ορθόδοξη πίστη και γιατί την εκτιμούμε τόσο πολύ. Επικοινωνούμε όχι για να πετύχουμε κάποιους συμβιβασμούς, όχι για να μολύνουμε, όπως σκέπτονται μερικοί κακοπροαίρετοι, την άμωμη ορθόδοξη πίστη, αλλά τουναντίον, διατηρώντας αυτή την καθαρότητα να διακηρύσσουμε στους εγγύς και τους μακράν ότι η σωτηρία είναι στη Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία. Και για εμάς, τους ορθοδόξους χριστιανούς, δεν μπορεί να υπάρχουν αμφιβολίες ότι η Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία είναι η Ορθόδοξη Εκκλησία. Αυτά το έργο επιτελούμε και θα επιτελούμε υπό την καθοδήγηση του Αγιωτάτου Πατριάρχη και της Ιεράς Συνόδου.

Εφέτος το Τμήμα Εξωτερικών Εκκλησιαστικών Σχέσεων του Πατριαρχείου Μόσχας συμπλήρωσε 75 χρόνια ζωής. Ιδρύθηκε το 1946 αμέσως μετά τον πόλεμο όταν η Εκκλησία μόλις άρχισε να συνέρχεται μετά από δύο δεκαετίες απηνών διωγμών και στρεβλώσεων του πολέμου.

Χθες, την ημέρα των 55^{ων} γενεθλίων μου απένειμα πατριαρχικές τιμητικές διακρίσεις στους ιερωμένους συνεργάτες του ΤΕΕΣ, οι οποίοι τις Κυριακές υπηρετούν στις ενορίες τους. Ενώ σήμερα θα ήθελα να εκπληρώσω την εντολή του Αγιωτάτου Πατριάρχη και να απονείμω τις πατριαρχικές τιμητικές διακρίσεις στους μη ιερωμένους συνεργάτες του ΤΕΕΣ, οι οποίοι για τον λόγο αυτό μπόρεσαν να παρευρεθούν σήμερα στην κυριακάτικη ακολουθία μας».